

Styrelseutbildning den 23 – 25 april på Bosön

En helg i slutet av april samlades aktiva från Unga Reumatikers regioner och arbetsgrupper ute i landet. Deltagarna kom från Haparanda i norr till Skivarp i söder, två personer åkte också hela natten från Tenerife för att kunna vara med.

Fredagskvällen inleddes med incheckning och därefter följde middag i Bosöns stora matsal. Efter maten samlades vi i konferensrummet där Sara hälsade oss välkomna och informerade lite om helgen och sedan fick vi presentera oss. Nu när vi kände oss lite mer bekanta med varandra, satte vi oss i samlingsrummet utanför våra rum och plockade fram "Vem vill bli miljonär?" och "TP". I början duggade svaren tätt men sedan blev vi alla lite tröttare och då blev det långt mellan de rätta svaren. Men vi hade en trevlig kväll och klockan hann bli mycket innan vi fick krypa ner i de sköna sängarna.

Efter frukosten på lördagen anlände helgens föreläsare, Marcus Dahlberg från Metodix Organisations Utveckling. Marcus skulle vara med oss under hela helgen för att hjälpa oss med metoder och kunskaper som man kan ha nytta av när man är aktiv i styrelse. Flera på styrelseutbildningen hade nyligen blivit invalda i sina regionstyrelser.

Trots täta fikapauser behövde vi alla röra på oss ibland och då visade Marcus oss olika övningar, i en paus fick vi t.ex. stava coconut med kroppen. Prova på det hemma ni!

Vi fick prova på att jobba på många olika sätt, ibland arbetade vi i grupper och ibland gick vi ut med någon/några och intervjuade varandra. Det är ju spännande att få ta del av vad de andra regionstyrelserna gör och vilka aktiviteter de planerar.

En av frågorna var varför man blivit aktiv i Unga Reumatiker. Många av oss svarade att vi blivit aktiva för att få träffa andra och för att kunna vara med och påverka vilka aktiviteter som Unga Reumatiker gör. Andra hade nästan blivit tvingade in i styrelsen för att det saknats folk

men sedan insett att det är rätt kul att vara aktiv. Tänk bara vad mycket människor man får träffa när man åker iväg på en sådan här kurs, för det är ju inte bara styrelsearbete man pratar om utan även om hur det är att leva med en reumatisk sjukdom, om skola, jobb osv.

På lördagskvällen hade vi bassängen bokad en stund för oss själva, det vara ganska kallt i vattnet men ändå kul att bada. En del valde att vila lite på rummet eller att gå runt Bosön och kolla in anläggningen.

När vi ätit middag samlades vi utanför vårt konferensrum. Christoffer hade förberett en tävling som påminde om "Så ska det låta". Först delades vi upp i olika lag och sedan fick vi höra en liten bit av en låt. Därefter skulle man gissa vad låten hette och vem som sjöng, inte helt enkelt. Dessutom råkade Christoffer avslöja tredje låten direkt men det gick bra ändå. Det var gott med chips och läsk till allt sjungande. När tävlingen var över var vi

några som fortsatte att sjunga ett tag till.

På söndagsmorgonen var det lite segt att stiga upp, dels skulle man packa ur sitt rum och dels hade bristen på sömn satt sina spår. Efter frukosten samlades vi i konferensrummet igen för att låta Marcus fortsätta berätta om de olika rollerna i en styrelse. Vi pra-

Unga reumatikers adress

Riksorganisationen Unga Reumatiker
Pepparvägen 12 123 56 Farsta

Tel: 08 - 605 82 70

Fax: 08 - 605 48 80

Email: kansliet@ungareumatiker.org

Hemsida: www.ungareumatiker.org

tade också om vilket ansvar man har som styrelseledamot. Efter lunch tog Christoffer över och berättade om Unga Reumatiker. Vi fick ta del av hur vi i regionerna ska planera vår verksamhet och vilka papper som ska skickas in till riksorganisationen.

Under helgen hade vi alla passat på att rösta på bästa och sämsta förpackningar på en stor plansch som satt uppsatt i konferensrummet. I vår grupp blev äggkartongen den bästa förpackningen och glasburken med lock den sämsta.

Kursen började lida mot sitt slut och Sara tackade alla för en trevlig helg. Tillsammans hade vi sedan en kort muntlig utvärdering innan alla även fick fylla i en skriftlig utvärderingslapp. Vi hann även med att smaka ytterligare ett av Bosöns välförsedda fikabord, där de bjöd på kakor, tårter och godis av alla dess slag innan vi satte oss i bussen på väg mot Cityterminalen. Där skiljdes vi åt för denna gång och jag hoppas att vi se igen. Kanske redan i sommar på Unga Reumatikers 10 års jubileum.

Sara Hjalmarsson

Tjena grymlingar!

Här är man tillbaka igen för att lyckliggö... (hmmm) lykklijör...

Hmmm.hmmm)lücklichö... (ähhhh) äggröra nio nya stjärnor som får varsin biobiljett. Får du ingen biljett den här gången heller, ge upp. INTE!! Nu är det din tur, jag vet att du är på gång! Det är skitenkelt, för dig alltså. Specialgjorda frågor som du bara inte kan missa på. Nutidsorientering i vääääsentiiliiga frågor. Inga olyckor, politik, lagar och Eu och tjafs utan vaaaaansinnigt viktig kunskap. Klarar du det, skicka in lösningen till Reumatikertidningen, box 12 851, 112 98 Stockholm.

Märk kuvertet "Inga problem för ett geni. jag."

Nio av er kommer att bli bönhörda. Minst.

Ta inge skit. De e ba fö mycke, nu drar jag.

Minimax

Nutids frågan

1. Silvias man har kört fort igen. Vad heter han?

a. Carl Gustaf

b. Cal Gustf

c. Calle sexton

2. Apropå ingenting, vad kallades vår kung för när han var ung?

a. Ungkung

b. Tjabo

c. Sjöbo

3. Apropå Ungkung. Hongkong, vad är det?

a. Kingkongs syster

b. kungens syster

c. Stor stad

Namn

Adress

Postadress

Sara Hjalmarsson
ordförande

Få spel av spel

Igår var jag iväg och köpte ett nytt spel i fickformat, det såg så trevligt ut där det stod i sin inplastade förpackning i affären så jag inte kunde motstå det. Värre var det när jag kom hem och insåg att det inte skulle bli en lätt match att få ur spelet i förpackningen. Hämtade först min specialsax som brukar kunna tugga sig igenom många typer av förpackningar men med spelets förpackning var det kört. Försökte då assistera med en liten tång samtidigt som jag använde saxen och för att spelet inte skulle glida iväg klämde jag fast det mellan knäna.

Plasten runt spelet såg dock lika ny och fin ut som den gjorde när jag kom hem med den från affären. Undrar just varför man behöver ett sällskapsspel i en förpackning som verkar vara omöjlig att komma in i när man svaga händer och onda leder?

Dagligen kämpar vi som är reumatiker med många olika förpackningar som nästan är omöjliga att få upp, till och med om man skulle vara frisk. Just därför är Reumatikerförbundets förpackningsprojekt så spännande, för det handlar ju inte bara om att konstatera vilka förpackningar som är omöjliga utan om hur vi kan samverka med industrin och designföretag för att göra förpackningar som är tillgängliga för alla. Jag är övertygad om att det finns mycket att vinna på ett sådant projekt för vi möter så många förpackningar i vår vardag.

Det blir fler och fler förpackningar som är i stort sett omöjliga att komma in i, vilket leder till att jag i alla fall får välja bort vissa matvaror och mediciner, för man blir varken mätt eller friskare av att tugga på en förpackning med vacuumförpackad skinka eller en blisterkarta med läkemedel.

Hur gick det med sällskapsspelet då? Jo, efter att ha försökt med jämna mellanrum under en halvdag gav jag upp och var tvungen att kapitulera och be om hjälp! Så nu kommer jag trots allt kunna spela en del Alfapet under sommarmånaderna.

Ha en skön sommar!